

Marczinka Csaba

A hiányzó vers

Ady Endre utolsó versére

Még egy vers hiányzott a végéről
– talán a betegség és a halál
akadályozott csupán meg benne –,
hogyan megírd a Vesztesek Dalát!

Az „üdvözölt győző” után végre
a megszállt területekről futók,
maradékaikkal hurcolkodók,
a vagonlakóvá válók tömegét

kellett volna igazán mutatnod!...
Akikre rázuhant a Monarchia
oszló teteme és nyomorékká
vagy éppen holtta nyomta szét őket!

Akik jöttek mindenhol riadtan
Brassótól Szokolcáig, Fiumétől
Munkácsig – a háborús szél kit honnan
sodort... Róluk nem ejtettél már szót.

Áve Éva!

Utassy Joe verse nyomán

P. Évinek

hamar kopnak az örökévák
(tán még a katiknál is inkább)
- bár belül még áll a nőbálvány -
a súlyos parák rágják a formát!

előbb a dús haj ritkul-őszül,
majd vésődnek keserű ráncok
a szájszeglet és az állkapocs
környékén... - miközben magadon

és rontott álmaidon rágódsz!...
én üdvözölni foglak öregen
is, ha még találkozhatunk egyszer!
(csak merj te is visszaköszönni)

(s próbálj távolról-titkon újra
- magam helyett is – megszeretni...
ha már megbocsátottál nekem,
de még inkább önnönmagadnak!)

2009

Az elmaradt pertura

Utassy Joe emlékére

Későn ajánlottad föl a pertut,
Joe bácsi... - mire idáig jutott
a „kapcsolatunk” elfogyott a bor!
(már nem volt honnan újat hozatni)

Azóta reméltem titkon, hogy egyszer
megihatjuk még a pertupoharat...
(mielőtt még „csillagszüléidhez”
térnél meg földi árvaságodból)

De közbejött a betegséged, majd jött
a nyár végén a szomorú hír a
végső búcsúdról e sártekétől!...
(Már csak „reményentúli remény” maradt.)

Tán a „túlparton” meglesz majd egyszer
a pertukoccintás, ha találkozunk
valami bugyorban vagy épp csillagon...
Én még mindig (valahol) ezt remélem!

2010